

Madarász Marianna (Újvidéki Egyetem Európa Kollégium)

Politikai karikatúrák a Rákosi-korszakban – Tito és a Nyugat ábrázolása

Dolgozatomban a Ludas Matyi hetilap alkotásain keresztül ismertetem Tito és a Nyugat ábrázolását a Rákosi-korszakban. Tito negatív megjelenése valószínűleg Sztálinnal való konfliktusára vezethető vissza, csakúgy mint a kapitalista Nyugat és a keleti szocialista blokk közötti ellentét, amely ahhoz vezet, hogy a nyugati vezetők a gúnyrajzok célkeresztjébe kerülnek.

Célom az, hogy feltárjam e karikatúrák mögöttes tartalmát, illetve üzenetét. Ezt elemzés útján tettem meg. Több kérdésre is kerestem a választ, mint például, hogy miként jelent meg Tito a Ludas Matyi lapjain, a Szovjetunióval, illetve Sztálinnal való konfliktusa folyamán, hogy milyen viszonyban ábrázolja Titot és a Nyugatot, leginkább Amerikához fűződő viszonyát, valamint, hogy hogyan festették le a társadalmi és gazdasági helyzetét a kapitalista Nyugatnak.

A munkám öt fejezetet tartalmaz, mely két részre bontható. A dolgozat az 1949 és 1953 közötti időszakot öleli fel, amikor Titót és a Nyugatot tartották a legfőbb vetélytársnak. A dolgozat eredményeként megismerhetjük, hogy a kormánypártok hogyan formálták egy egyszerű polgár véleményét a világ történéseiről.

Csík Ádám Lajos (Károli Gáspár Református Egyetem)

Az MNVK 2 tevékenysége és információi a Csehszlovákia elleni 1968-as intervenció során

A felderítés, és ezen belül a katonai felderítés nemcsak a modern hadviselés része, hanem már az ősidőktől kezdve fontos eleme a hadakozásnak és a katonai műveleteknek is. Ebből fakadóan az 1968-as Csehszlovákia elleni bevonulás során is, természetes módon, felmerült az igény a katonai felderítés alkalmazására. A Magyar Néphadsereg Vezérkar 2. Csoportfőnöksége (MNVK 2), amely a katonai hírszerzésért felelt, rendeltetésének megfelelően az intervenció során, folyamatosan figyelemmel követte, rendszerezte és összegezte az eseményeket. Mindezeket összefoglaló jelentésekbe sűrítve továbbították a felettes szervek irányába. Előadásom célja, hogy bemutassam az MNVK 2. tevékenységét, annak jellegét, illetve azt, hogy milyen típusú információkkal dolgoztak. Már önmagában is érdekes, hogy mely információkra összpontosítottak, dokumentáltak tömegesen, és melyekről tettek csak említést vagy rövid összefoglalást a jelentésekben. A konfliktus jellegéből és előzetes kutatásaimból adódóan evidensnek tűnik, hogy a csoportfőnökség információgyűjtő munkája nem az intervenció tervezésében vagy végrehajtásában játszott szerepet. Inkább a hadvezetésnek és a magyar po-

litikai elitnek, a NATO katonai tevékenységéről, a csehszlovák helyzetről és a világ közvéleményének alakulásáról való tájékoztatására szorított. De mégis felmerül a kérdés, hogy tényleg csak az események követésére szorított az MNVK 2. Előadásomban erre a kérdésre is választ kívánok adni.

AZ INNOVÁCIÓS ÉS TECHNOLÓGIAI MINISZTERIUM ÚNKP-22-3-I-KRE-5 KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK SZAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.

Jurászik Bálint (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A kvangdzsui felkelés

A kvangdzsui felkelés okai közé tartozik a tekintélyelvűség Dél-Koreában, a társadalmi és politikai elégedetlenség a Csolla tartományban, Pak Csong Hi meggyilkolása, és az 1979. december 12-ei és az 1980. május 17-ei puccsok. A felkelés május 18-tól május 27-ig tartott, és az áldozatok száma mai napig nem tisztázott. A felkelés során az azt leverő katonák sokszorosan megsértették az emberi jogokat, és példátlan dolgokat követtek el a civil lakossággal szemben, Cson Du Hvan, a koreai titkosszolgálat vezetője, a későbbi elnök utasítására. A felkelésben résztvevők közül sokakat elítéltek, megkínóztak vagy átnevelőtáborba zártak. Bár a felkelés elbukott, azonban a belső feszültségeit és a növekvő társadalmi elégedetlenséget a rendszer és az 1980-tól 1987-ig hatalmon lévő Cson Du Hvan már egyre kevésbé tudta elbagatellizálni. 1987-ben egy diák halála miatt kitört a júniusi demokratizációs küzdelem és 1987 decemberében sor került az első közvetlen elnökválasztásra, amelyet az ellenzék megosztottsága miatt Ro Te Vu nyert meg. 1995-ben letartóztatták Cson Du Hvant és Ro Te Vut az 1979-es katonai államcsínyben és a kvangdzsui felkelés leverésében játszott szerep miatt, azonban Kim De Dzsung javaslatára 1997-ben amnesztiát kaptak. Bár már több évtized eltelt az esemény óta, még napjainkban is számos vitás kérdés merül fel a felkeléssel kapcsolatban. A felkelés 1987-ig tabutéma volt, de később a saját megélhetésüket tartották szem előtt a koreaiak a fellendülő ázsiai államban, és már nem igazán foglalkoztak a demokratizáció kérdésével. Ennek ellenére a dél-koreai nemzet tisztában van azzal, hogy ez az esemény vezetett el a ma is fennálló demokratikus államrend kialakulásához.

Besztercei Márk (ELTE Eötvös József Collegium)

„velünk együtt helyes véleményű hittel s egyetemes egységgel” – A római pápaság reakciói a VII. századi keleti teológiai vitákra

A keresztény egyház keleti részein évszázadokig dúló teológiai viták nem ki-